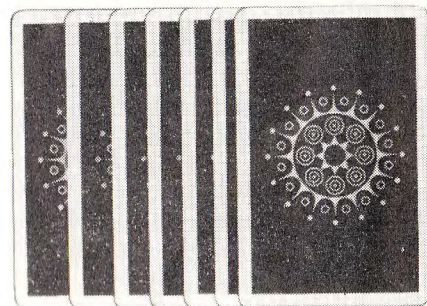

Handwritten notes in blue ink: "H.S. 51" and "22872 / 15872 / 278920 / 57".

Gode kort på hånden — med den lette glid

DAMM OG ØBERG SAMARBEIDER!
Nå får De også Øbergs internasjonalt berømte spillkort — kjent for fantastisk glid, takket være den perfekte plastlakkeringen.

Sett ekstra farge på spillkvelden med Øbergs kvalitetskort.

Øbergs
DAMM

BRIDGE

- MAGASINET

NR. 5 - 1963

3

*Halle—
Larsen
par-
mestere*

*Italia
verdens-
mestere*

**Hvordan Sinsen vant sitt
10. Norgesmesterskap**

Europamesterskapet

Europamesterskapet skal som tidligere nevnt spilles i Baden-Baden i tiden 22. juli til 2. august. Det er i år rekorddeltagelse idet hele 18 land er anmeldt i den åpne klassen og 16 i dameklassen. Det har imidlertid hendt tidligere at et land eller to har meldt avbud i siste liten, så vi tør ikke garantere deltagerantallet før alle spillerne har satt seg ved bordet til første runde. Slike ting gjør det selvsagt vanskelig for arrangørene, Norsk Bridgeforbund var for eksempel ikke glade i 1958 da samtlige trykksaker var gjort klare for et bestemt antall deltagere, og to land meldte avbud et par dager før turneringen startet. Det er ting som ikke burde forekomme, men likevel har det som nevnt skjedd.

For øvrig kan vi nevne at det europeiske bridgeforbunds eksekutivkomité har bestemt at man også i år skal gradere seirene med fra 6 til 4 vinnerpoeng for en seier — avhengig av overskuddet i matchpoeng — 3 vinnerpoeng for uavgjort kamp og fra 2 til 0 poeng for et tap. Til neste år er det planer om å gjøre graderingen enda større, slik at man kan få fra 8 til 5 poeng for en vunnet kamp, og så videre.

Finnland

stiller med følgende lag i EM: Jokinen — Sulin, Gutthwert — Kajaste og Laakso — Nupponen i åpen klasse og Nupponen — Nyberg, Saarela — Heino i dameklassen.

Holland

har satt opp disse lagene: Åpen klasse: Boender — Helleman, Cats — Verboeg og Oudshoor — Kornalijnslijper (venligst korriger hvis navnet er galt stavet) og i dameklassen Akkerman —

Westerveld, Nije — Hoogers og Blitzblura — van Heusden.

Det hollandske bridgeforbundet innbyr til en åpen partturnering med en rekke pengepremier. Turneringen skal spilles i Haag lørdag 7. og søndag 8. september. Anmeldelse hvis noen er interessert, til det nederlandske forbundet innen 3. september. Adressen fåes hos vårt forbund.

Sverige

I den avsluttende uttagningsturneringen for EM ble resultatet følgende: Åpen klasse: Backström — Sundelin (65 poeng), Lindström — Lindman (64) og Gustavsson — Maripuu (60). I dameklassen får vi se Britta Werner — Rut Segander (73), Lundman — Stigen (46) og Järpner — Lindeholm (45). Oss bekjent ble de avsluttende rundene spilt felles for begge klasser, hvilket igjen vil si at fruene Werner — Segander har slått hele herreeliten.

I det svenske parmesterskapet deltok 4200 par, og vinnere ble Paulsson — Weström fra Gällivarre.

Polen

Det polske bridgeforbundet har sendt innbydelse til en internasjonal bridgeuke i Sopot 4.—11. august (altså like etter EM) og så vidt vi vet, blir det norsk deltagelse uten av vi vet hvem det blir.

Island

Lagmesterskapet ble vunnet av Simonarsson — Simonarsson — Gudjohnsen — Simonarsson — Gudjohnsen — Sigurdsson. Laget til Baden-Baden består av Eliasson — Palsson, Karlsson — Gudjohnsen og Sigurdsson — Simonarsson.

(Forts. side 31)

Innhold**For kortenes domstol**

— Rolf Bøe hadde en ubehagelig drøm forleden dag. Den kan gi noen hver litt å tenke på

4

Sinsen mester for 10. gang

Sinsen dominerte sluttkampene i Norgesmesterskapet fullstendig. Vi bringer et utførlig referat. Alle bridgespillere vil ha utbytte av å studere det

10

Halle—Larsen parmestre

— og Ranik Halle ble Norgesmester for 10. gang!

19

Den fineste formen for bridge

Rolf Bøe fortsetter sin serie om lagkamper

23

Utkommer med 10 nr. i året.

Abonnement: Kr. 25 for medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund, andre kr. 30. Sverige 25 sv. kr. Danmark 35 d. kr.

Løssalg: Kr. 3.00 pr. nummer.

Trykk: Mariendals Boktrykkeri A/S Gjøvik.

Side Redaktør: Rolf Bøe.

Organ for Norsk Bridgeforbund.

Redaksjon og ekspedisjon: Nils Rømming's Forlag (tidligere A. M. Hanche Forlag), Kongensgate 4, Oslo. Postboks 277. Telefoner: 41 21 81 — 41 04 24. Postgiro 138 16. Bank: Christiania Bank og Kreditkasse. Bankgiro: 428/163.

Neste nr.

William Herseth kommenterer de nye bridgelover og foretar en sammenligning mellom de gamle og de nye regler.

Vi bringer en rekke eksempler fra lagkamper, som alle kan ha noe å lære av.

For kortenes domstol

Vi hadde spilt en meget viktig kretskamp om kvelden, og hadde vunnet klart. Personlig var jeg meget fornøyd med meg selv, jeg hadde levert mange pene spill og hadde ikke gjort noen feil. Selvfølgelig sa jeg ikke dette til noen, men man kan jo være fornøyd med seg selv, ikke sant?

Det var derfor jeg var så vel fornøyd og i godt humør da jeg la meg til å sove. Og da var det heller ikke så vanskelig. Når man har spilt dårlig, blir man ofte liggende og tenke på de dårlige spillene hele natten, men når resultatet er bra, sovner man forttere.

Plutselig banket det på døren.

«Kom inn,» sa jeg. Men i all verden?? Det kom et par merkelige fyrer, kledd i noen pussige drakter. Og plutselig så jeg hvem det var. Kløver tre og ruter fem.

«Vi er rettsbetjenter,» sa de. «Og vi har fått i oppdrag å føre deg for kortenes domstol,» var de forbløffende opplysninger.

«Men i all verden, hva har jeg gjort?» spurte jeg forbauset.

«Vi vet ikke, og vi har heller ingen ting med å opplyse arrestanten om siktelsen,» svarte ruter fem. «Men det er visstnok toerne son har anklaget deg for at du er uforsiktige med dem, og derved risikerte å tape kampen i går.»

«Tape kampen i går?? Men den vant vi da klart!»

«Ja, vi vet ikke. Vi adlyder bare ordre. Kle på deg.»

Det var jo ingen ting å gjøre. En kort stund senere befant jeg meg i en stor sal som minnet sterkt om en rettssal. På dommerbenken satt sparkongen, omkranset av de fire essene, og til høyre for dommerne satt de fire toerne. Jeg forsto at de var anklagene. Til venstre var det to ledige stoler. Den ene var til meg, men den andre? Og for øvrig krydde det av kort over hele salen, det så ut til at hele kortstokken var møtt fram.

«Vi har innkalt deg fordi toerne beklager seg over at du er uforsiktig med dem,» begynte sparkongen. «Sett deg ned på denne stolen, så skal du få høre anklagen. Men du har rett til å velge en forsvarer. Hvem vil du ha?»

Jeg så meg rundt. Der satt sparknekten, men han var så dystert og mørk at jeg ikke for mitt bare liv ville velge ham. Da var kløver ni mer sympatisk, det er ett av de kortene jeg alltid har likt. Men så oppdaget jeg plutselig hjerterdamens smilende, vennlige ansikt, og valget var gjort. Det er alltid godt å ha hjerterdamen med seg, tenkte jeg.

Hun satte seg ved siden av meg på den ledige stolen, og sparkongen reiste seg og ga ordet til toerne.

Spar to reiste seg også, og ga meg et illevarslende blikk.

av Rolf Bøe

«Ærede rett,» begynte han. «Vi har innstevnet denne mannen fordi han er altfor uforsiktig med oss småkort. Når skal han lære at vi toere i virkeligheten er hans beste venner, bare han sørger for å stille pent med oss. I går var det for eksempel fire spill hvor han kunne ha ødelagt alt sammen fordi han ikke tok hensyn til oss.

«Et øyeblikk,» falt hjerterdamen inn. «Jeg kan ikke forstå at det skal være noe å innvende mot anklagede i går. Laget hans vant kampen stort, og han hadde mange pene spill. Den trumfskvisen for eksempel, og det elegante Merrimacs coup i spill nr. 15, og...»

«Det hjelper ikke,» avbrøt spar to. «Anklagede har lest en god del om bridge, han skriver om bridge, og han prøver å innbille andre at han kan noe om spillet. Slike personer er det ingen ting å takke for at de klarer en trumfskvis eller et Merrimacs coup, det er bare noe vi venter.»

«Men så er det en annen ting,» fortsatte hjerterdamen. «Motstanderne i går var svake, og det var ikke nødvendig...»

«Det er det verste synspunktet jeg har hørt,» falt hjerter to inn. «Man spiller da ikke bridge bare for å vinne. Man spiller for å prøve å gjøre det best mulige ut av kortene ved hjelp av logisk tenkning, oppfinnsom-

het og kombinasjonsevne. Det skal spilles fin bridge, først da har man gleden av spillet, og først da er det interessant for oss kort å være med. Spar to har rett, det kan være i orden å bli mishandlet av begynnere som ikke vet hva de gjør. Men folk som prøver å innbille andre at de kan spille kort, får jamen passe på hvis de ikke skal komme i unåde hos oss.»

«Men hva er det egentlig jeg har gjort?» utbrøt jeg forbauset. «Kom fram med spillene. Tvert om synes jeg jeg spilte...»

Jeg fikk ikke sagt mer, for hjerterdamen trakk meg ned på stolen igjen. Men hun var ikke kjapp nok, hjerter to fikk et nytt utbrudd da han hørte hva jeg sa:

«Det er det aller verste av det hele. Du aner ikke engang du har gjort noe galt. Men se for eksempel på dette spillet, hvor du mishandlet meg noe fryktelig:»

N	♠ K	
	♥ D-5	
	♦ 10-9-4-3-2	
	♣ kn-9-6-5-4	
V	♠ 10-8-7-5-4	♠ 6-2
	♥ 9-7-4-2	♥ K-6
	♦ 5	♦ E-K-D-9-7
	♣ D-8-3	♣ K-10-7-2
S	♠ E-D-kn-9-3	
	♥ E-kn-10-8-3	
	♦ kn-6	
	♣ E	

«Men her skjedde det da ikke noe galt,» sa jeg. «Jeg satt Vest, og vi betet fire spar. Jeg startet med ruter, og makker tok to stikk i fargen. En tredje ruter stjal Syd med spar knekt. Så gikk han inn på bordet på sparkongen, og trakk hjerterdamen. Øst dekket, Syd tok esset og trakk en runde trumf til. Deretter spilte han hjerter. Jeg hadde kastet to hjertere på ruter, så jeg stjal den tredje og spilte kløver opp. Siden måtte jeg få enda et stikk i trumf, og beten var der.»

«Du dåre,» sa hjerter to. «Du kastet meg i det andre stikket, ikke sant? Vet du hvordan det da kunne ha gått? Hvis Syd hadde vært på høyden og stjålet den tredje ruteren med liten spar i det tredje stikket? Det er likegyldig om du stjeler over, la oss si du ikke gjør det for å beholde trumflengden. Bordet settes inn på spar, og hjerterfinessen forsøkes. Når den holder, trumfer Syd tre ganger til, og fortsetter med hjerter. Du kan stjele når du vil, men så må du spille kløver, og resten står. Hvis du derimot hadde holdt alle hjerterne, måtte du ha fått et stikk i hjerter og ett i spar.»

Det hadde jeg faktisk ikke sett.

«Og dette spillet da,» fortsatte spar to.

N	—	Ø	—
♠	8-7-5-4	♠	9-7-2
♥	8-6-3-2	♥	9-2
♦	E-K-D-9-5	♦	kn-7
♣	—	♣	kn-8-7-6-4-2
V	—	S	—
♠	6-5-4	♠	E-K-D-kn-10-8-3
♥	D-kn-10-6	♥	E-K-3
♦	D-10-9-4	♦	E-K-5
♣	10-3	♣	—

«Men her kan det da ikke være noe galt,» sa jeg. «Jeg satt Øst og motparten spilte seks spar. Vest startet med hjerter, og vi var nødt til å få to stikk.»

«Du snakker som du har vett til,» brummet spar to. «Du skilte deg med meg i det andre stikket, gjorde du, da spilleren trakk trumfesset. Dermed ga du en smart sydspiller sjansen til å vinne. Se her: Esset og kongen i spar, esset og kongen i hjerter og ruter, og så spar tre! Du kommer inn på syveren eller nieren, og har bare kløver igjen. Hva da?»

Jeg hadde ingen ting å si. Men hjerterdamen gjorde et forsøk:

«Nå må jeg få lov til å protestere. Hvorfor ikke heller anklage Syd og la min klient slippe fri?»

«Nei, den går ikke.» Nå talte kløver to for første gang. «Syd har aldri skrytt av at han kan spille noe godt. Han er en middelhavsfarer, og innrømmer det. Det blir noe ganske annet.»

«Men la oss gå over til mitt spill,» sa ruter to.

N	—	Ø	—
♠	E-D-10-9-3	♠	5
♥	K-kn-8-7-5	♥	9
♦	4	♦	D-kn-10-9-8-7-6-5
♣	9-7	♣	K-D-10
V	—	S	—
♠	7-6-4	♠	K-kn-8-2
♥	10-3-2	♥	E-D-6-4
♦	K-2	♦	E-3
♣	8-6-5-4-3	♣	E-kn-2

«Men er det noe galt her også da?» spurte jeg fortvilet. «Jeg satt Vest, og motparten spilte syv spar og gikk en bet etter at makker hadde åpnet med tre ruter.»

«Ja, men du kunne ha gitt dem kontrakten ved å starte med min nest høyeste sjef, ruterkongen,» sa ruter to. «Det er riktig å starte med ruter, men du skulle begynt med meg og ikke kongen. Har du ikke hørt om beskyttelse mot skvis? Hvis Syd etter ruteresset hadde tatt fem ganger spar og fem ganger hjerter, ville din makker vært sørgelig skvist i ruter og kløver.»

«Men jeg kan da ikke spille toerne fra kongen dobbel i makkers farge,» forsvarte jeg meg.

«Kan du ikke? Hva er det for noe tøys. Har din makker ruteresset og begge motspillerne følger, er det bet i alle tilfelle. Og hvis han ikke har esset, kan det være bra for deg å ha kongen, du som ikke kan stanse noen annen farge. Det er da ikke bare kon-

vensjonene som teller, og hvorfor ikke beskytte din makker mot en skvis?»

«Men mitt spill er likevel det verste,» sa kløver to:

N	—	Ø	—
♠	E-D-5-4-3	♠	7-6
♥	8-7-5-3	♥	4
♦	E-5	♦	K-D-6-4-2
♣	5-3	♣	D-kn-9-8-4
V	—	S	—
♠	9	♠	K-kn-10-8-2
♥	D-kn-10-6	♥	E-K-9-2
♦	kn-10-9-8-7	♦	3
♣	10-7-2	♣	E-K-6

«Men hva galt har jeg gjort her da?» utbrøt jeg forbauset. «Motparten spilte seks spar og gikk en bet fordi hjerterne satt skjævt.»

«Ja, men de kunne ha vunnet fordi du kastet meg i utide,» sa kløver to. «Du husker spillet? Du spilte ut ruter som Vest, Nord stakk, og så kom to ganger spar. På den andre kastet du meg. Hvis Syd nå hadde vært en god spiller, kunne han ha fortsatt med esset og kongen i hjerter, og når han så fordelingen, kunne han ha gått inn på bordet på spar og stjålet en ruter. Så kunne han ha tatt begge honnørene i kløver, og stillingen ville ha vært:

N	—	Ø	—
♠	4-3	♠	—
♥	8-7	♥	—
♦	—	♦	K-6
♣	—	♣	D-9
V	—	S	—
♠	—	♠	10
♥	D-kn	♥	9-2
♦	10-9	♦	—
♣	—	♣	6

«Nå kunne Syd ha spilt kløver og kastet en hjerter på bordet,» fortsatte kløver to. «Øst ville ha kommet inn og ville vært tvunget til å spille til dob-

belt renons. Syd kunne ha stjålet, og den siste hjerteren ville vært forsvunnet på bordet. Men hvis du hadde beholdt meg i det andre stikket og kastet en ruter, ville det ikke nyttset for Syd. Vest kunne sørget for at du var inne tredje gangen kløver ble spilt, og så kunne du tatt beten i hjerter.

Sparkongen reiste seg, og det ble stille i salen. «Har anklagede noe å si til sitt forsvar?» spurte han høytidelig.

«Ja, jeg ante virkelig ikke at dette kunne bety noe,» sa jeg oppriktig. «Jeg takker imidlertid for at dere har pekt på feilene for meg, og skal prøve å gjøre det bedre i fremtiden.»

«Vel, det er jo alltid noe. Men uvitenhet fritar ikke for straff, vet du. Nå trekker retten seg tilbake for å avsi dommen, og så får du sitte og vente.»

«Et øyeblikk,» sa hjerterdamen. Og deretter ga hun meg, ganske lavt, det beste rådet hun kunne gi: «Gå bort til toerne og be om forlatelse.»

Og det gjorde jeg. Spar to, som hadde virket så streng, ble blid igjen med en gang.

«Gjerne for meg,» sa han, og de andre toerne nikket. «Men husk på en ting,» sa kløver to. «Selv om vi toere er ubetydelige medlemmer av bridgefamilien, så lønner det seg ikke å være likegyldig med oss. Hvis du steller pent med oss, er vi dine beste venner.»

Sparkongen hadde sittet og ventet mens jeg pratet med toerne. Nå reiste hjertertoeren seg:

«Ærede rett,» begynte han. «Anklagede har bedt oss om forlatelse og lovet bot og bedring. Derfor vil jeg foreslå at han slipper med en advarsel denne gangen.»

«Vel, vi skal se på det,» sa sparkongen.

En stund etter kom retten tilbake, og da alle hadde tatt plass, reiste sparkongen seg:

«Anklagede har ved uforsiktighet med toerne risikert å gi motparten hele fire kontrakter på en aften, kontrakter som egentlig er dømt i bet,» begynte han. «Det er meget i en enkelt kamp, og særlig fordi han har innbilt seg selv at han har spilt godt. Straffen for dette burde vært temmelig hard, men siden han har bedt toerne om forlatelse, og disse har anmodet om at han skal slippe med en advarsel, så gjør vi det. Men det er betinget av at han prøver å gjøre det bedre i fremtiden. Og en ting må du huske — det er slett ikke sikkert du har spilt prikkfritt fordi du ikke selv ser noen feil. Retten er hevet.»

SETT OG HØRT

Innspilletts veier er underfulle. I det følgende spillet gikk begge sydspillerne hjem ved innspill, men på forskjellig måte:

N	♠ E-K-5	Ø	♠ D-kn-10-8-7-4-2
♥ D-10-8-7-3		♥ 5	
♦ E-kn-9-6		♦ K-D-7	
♣ kn		♣ 9-6	
V	♠ 9-6-3		
♥ 4-2			
♦ 3			
♣ D-10-8-7-5-4-2			
S	♠ —		
♥ E-K-kn-9-6			
♦ 10-8-5-4-2			
♣ E-K-3			

Øst åpnet med tre spar i sonen, Syd meldte fire hjerter, og Nord løftet til seks. Slik gikk meldingene ved begge bord i en lagkamp.

Syd ved det første bordet fikk det lett. Spar ni ut, esset på bordet og to runder trumf. Esset og kongen i kløver ga avkast for en ruter, og en kløver ble stjålet. Esset og kongen i spar ga avkast for to ruter, og så ble en spar stjålet. Syd var deretter inne i et perfekt eliminasjonssluttspill. Ru-

terfinessen ble forsøkt, og Øst var inne. Han måtte imidlertid gi favor i sluttspillet, og resten var klart.

Syd ved det andre bordet fikk ruter tre ut, og dermed glapp den sjansen. Ruter tre smakte for meget av en singleton. Syd bestemte seg for å spille på at det virkelig var slik, og gikk opp med bordets ess. To ganger trumf fulgte, spar ess og konge og steling i spar, presis som ved det andre bordet. Men så kom noe nytt. Kløver ess og konge ga ruteravkast, og på neste kløver kastet bordet en ruter til. Vest var inne og hadde bare kløver, slik at Syd kunne stjele mens Nord kvittet seg med sin siste ruter. Og dermed hadde Nord bare trumf igjen.

♠ kn-8-6-4
♥ —
♦ 6-5-4-2
♣ D-kn-10-6-5
♠ E-9-5-3
♥ kn-7
♦ E-K-D-9-3
♣ E-K

Syd spiller fem ruter og får hjerterkongen ut fra Vest. Vær så god.

Mens De tenker, skal vi gjengi et spill fra landskampen mellom Danmark og Polen. Danskene vant, så de var atskillig bedre enn vårt lag. Men står ikke til å nekte at de var heldige i dette spillet:

♠ E-K-6
♥ D-kn-5-2
♦ K-kn-10-9
♣ E-4
♠ 10-9-5-2
♥ E-K-9-7-6-4
♦ 7
♣ 3-2

Den danske Syd mente hånden var åpningsberettiget, og etterpå var det ikke noe rart at Nord presset kontrakten opp i seks hjerter, en kontrakt som ble vunnet fordi damen og knekten i spar satt dobbel.

Det er vel neppe mange av dagens spillere som ville åpnet med Syds hånd,

ikke annet enn eventuelt med en svak toåpning. Men pussig nok, før i tiden var det en brukbar åpning. Kravet i Culbertsons system var 2 pluss honnørstikk og en edel sekskortfarge, og singletonen i ruter ble regnet som en plussverdi.

Men så var det oppgaven. De har vel sett at kontrakten er hjemme selv med 4—1-fordeling i spar og 3—1-fordeling i ruter, hvis De bare spiller litt forsiktig. De må kaste spar på bordet både på første og annen hjerterrunde, og hvis fargen kommer tredje gangen, må De stjele hos Syd (godt motspill for resten å spille hjerter til dobbelt renons her). De må også passe på å stjele med ruter ni og ikke treeren. Siden kommer tre ganger ruter, esset og kongen i kløver, og så er tiden inne til å spille ruter tre og sette bordet inn på sekseren.

En sak for seg er at fire spar nok er en bedre kontrakt. Her kan De stjele utspillet på bordet og straks gi fra Dem et trumfstikk. Kommer hjerter igjen, stjeler De nok en gang på bordet og slår sparesset. Siden skifter De til ruter, og motstanderne kan

stjele med den eller de resterende spar når det måtte passe. Selv 4—0 i ruter byr ikke på problemer om sparen sitter 3—2, en mulighet som De allerede har ødelagt i fem ruter ved å spille som oppgitt i løsningen. At de andre sjansene er større, er en sak for seg.

Og så en oppgave til:

♠ D-kn-8
♥ E-D
♦ E-9-5-2
♣ D-kn-8-6

♠ E-K-10-9-2
♥ K-kn-10-9-2
♦ 4
♣ E-5

Syd er havnet i syv spar, og får ruterknekten ut fra Vest. Normalt vil nok kløverfinessen by den største sjansen, men Vest har av en eller annen grunn vært uforsiktig med å vise fram kortene sine, slik at De har sett at kløverkongen befinner seg hos ham. Kan De vinne under den forutsetningen?

Hvis jeg husker det, skal jeg gi løsningen i et senere nummer. Men jeg lover ingen ting, jeg er fryktelig glem-som, så det er best De finner den selv.

BRIDGEOLYMPIADEN 1964

Som De sikkert husker, ble det i 1960 arrangert en bridgeolympiade i Italia, den første i historien, og meningen er å gjenta denne olympiaden hvert fjerde år. Den andre olympiaden er nå fastsatt til 2.—13. mai 1964, og vil bli arrangert i American Hotel i New York.

Det er planer om å arrangere char-trete fly fra Europa, kanskje også fra andre deler av verden. Det amerikanske forbundet har også lovet å forsøke alle utveier for å få ned omkostningene for deltagerne.

Bridgestoff gjennom pressebyråene

Under årets verdensmesterskap var det trist å se hvordan meddelsene gjennom pressebyråene ble forvridd i den norske oversettelsen. Associated Press hadde således en del referater som snarere var egnet til å forvirre enn til å opplyse, og sprogblomster som:

«USA ledet over Italia da 48 bord gjenstod,» er ikke særlig vakre. Vi er jo klar over at et spill i en turnering heter a board på engelsk, men det ville jo vært greit om oversetteren hadde en viss peiling på norsk bridgeterminologi.

Sluttkampene i årets Norgesmesterskap for klubber ble fullstendig dominert av Sinsen. Førstelaget vant alle sine kamper med klar margin, og matchpoengscoreren ble såpass overlegen som 568 mot 277 poeng. Det er tiende gang klubben er blitt mester, og noe lignende har aldri noen norsk klubb prestert. Samtlige mesterskap er vunnet etter krigen.

SINSEN MESTER

1. runde.

Spenningen var stor foran første runde, som begynte kl. 11 søndag 19. mai i Bridgesenteret i Industrigt. 36 i Oslo. De to lagene fra Sinsen skulle selvfølgelig møtes i første runde, det gjør jo alltid to lag fra samme klubb når de er med i samme serie, og for øvrig bød programmet på Akademisk mot Gann, Forcingklubben mot Grand og Fredrikstad mot Bridgeklubben av 1933, Tromsø.

Førstelaget hadde ingen vanskeligheter i innbyrdesoppgjøret mellom lagene fra Sinsen, det ble til slutt en klar seier med 40 poengs overvekt. Akademisk hadde heller ingen særlige vanskeligheter mot Gann, mens det derimot ble et meget hårdt oppgjør mellom Grand og Forcingklubben, et oppgjør som Grand til slutt avgjorde med en margin på 17 poeng. Fredrikstad sto for rundens «kalas-seier», idet Bridgeklubben av 1933 ble nedsablet med hele 65 poengs overvekt.

Resultatene ble:

Sinsen 1—Sinsen 2	83—43
Akademisk—Gann	81—56
Grand—Forcingklubben	67—50
Fredrikstad—Br.kl. 1933	110—45

Her er et dramatisk spill fra 1. runde:

♠ 10-9-6-3
♥ 10-5-3-2
♦ kn-10-2
♣ 10-4

♠ E-K-kn-4 ♠ D-7-5
♥ kn-8 ♥ E-K-4
♦ — ♦ E-K-D-7-3
♣ E-9-8-7-6-3-2 ♣ D-kn

♠ 8-2
♥ D-9-7-6
♦ 9-8-6-5-4
♣ K-5

Det er selvfølgelig langt lettere å være etterpåklok, men likevel er det forbausende å notere seg at hele fire av lagene, halvparten av deltagerne i en Norgesmesterskapsfinale, havnet i en syver i dette spillet, en syver som for det første er avhengig av at kløverfargen sitter 2—2, og dessuten at Syd har kongen. To syvere kom i den samme kampen, slik at det bare ble Sinsen og Akademisk som måtte av med 13 poeng. Selvfølgelig finnes masser av honnørpoeng, men Vests langfarge er jo ikke så meget verdt i en syver hvis ikke makker har både kongen og damen.

Nå skal det jo innrømmes at det ikke er så enkelt. Etter en normal, innledende meldeserie:

FOR 10. GANG!

Sinsen hadde også et anet lag med i sluttkampene, og det plasserte seg på en hederlig femteplass. Akademisk Bridgeklubb fra Oslo tok annenplassen etter nederlaget mot Sinsen og uavgjort mot Forcingklubben og Grand, og for øvrig fire seire, mens Grand, Ålesund og Forcingklubben, Trondheim, la beslag på de to neste plassene.

Øst	Vest
1 ru	2 kl
3 gr	?

kan Vest få vanskeligheter med å lokalisere både hjerteresset og de to topphonnørene i kløver.

Ellers hadde en rekke av parene vanskeligheter med det neste spillet:

♠ E-D-9-7-5
♥ kn-7
♦ 10-9-6
♣ D-D-7

♠ K-10-2	♠ kn
♥ E-5	♥ K-10-8-6-2
♦ K-kn-7-5-2	♦ E-D-4
♣ 8-6-4	♣ E-10-3-2

♠ 8-5-4-3
♥ D-9-4-3
♦ 8-3
♣ kn-9-5

hvor bare tre par havnet i tre grand. Og her synes vi nok det burde vært enkelt:

Vest	Øst
1 ru	1 hj
1 gr	3 kl
3 ru	3 gr

eller noe lignende. Ett stikk er det jo alltid i spar, og åtte stikk i de øvrige fargene er jo klare.

Tre av parene havnet i en hjerterkontrakt, to i to hjerter og det tredje

i tre, og alle fikk åtte stikk. Det sjuen- de stanset i to grand, mens det åttende kom i fem ruter og gikk to betet.

2. runde.

Det første av de ventede storoppgjørene kom her, i kampen mellom Sinsen 1 og Akademisk, et oppgjør som Sinsen 1 avgjorde til sin fordel med 19 poengs overvekt. Grand fikk også sin andre seier med snaut 50 poeng over mot Sinsen 2, og Forcingklubben hadde ingen vanskeligheter med Bridgeklubben av 1933. Derimot ble Fredrikstad og Gann et hårdt oppgjør, som endte uavgjort.

Resultatene ble:

Sinsen 1—Akademisk	64—45
Grand—Sinsen 2	92—44
Fredrikstad—Gann (uavgj.)	37—31
Forcingklubben—Br.kl. 1933	96—70

Dermed så tabellen slik ut:

1. Grand	159—94	4
2. Sinsen 1	147—88	4
3. Fredrikstad	147—76	3
4. Forcingklubben	146—137	2
5. Akademisk	126—120	2
6. Gann	87—118	1
7. Br.kl. 1933	115—206	0
8. Sinsen 2	87—175	0

Ett av spillene som bidro til Sinsens seier i denne runden, var dette:

♠ K-D-kn-6-4-2
♥ 5
♦ E-kn-5-3
♣ E-5

♠ 9-3 ♠ E-10-5
♥ K-kn-9 ♥ 10-7-6-2
♦ K-10 ♦ 9-8-4
♣ K-9-8-7-6-4 ♣ kn-10-3

♠ 8-7
♥ E-D-8-4-3
♦ D-7-6-2
♣ D-2

Fire spar var standard-kontrakten som ble meldt og vunnet ved syv bord. Tre bord fikk ti og tre fikk elleve stikk, mens Sinsens Nord—Syd vant hele tolv. Akademisk derimot kom i fem spar og fikk bare ni stikk, og det ga en differanse på elleve poeng.

Nå er det forståelig at det bare ble ni stikk, idet den akademiske nordspilleren har funnet ut at den beste måten å vinne spillet på er å ta hjerterfinesen, og hvis den holder, parkere en tapende kløver på hjerteresset. Siden har han råd til å avgi et stikk i ruter. Det er ingen god plan når man bare skal ha ti stikk, men sannsynligvis den beste når man trenger elleve, idet sjansen for hjerterkongen hos Øst må være større enn sjansen for ruterkongen dobbel hos Vest.

Derimot synes vi meldingene er vel harde. De to spillerne disponerer ikke over mer enn at en utgang bør være fullt tilstrekkelig å melde.

Den samme historien gjentok seg to spill senere, hvor følgende fordeling dukket opp:

♠ D-7-4-3-2
♥ E-kn-10-3-2
♦ —
♣ 10-7-5

♠ kn-10-9 ♠ —
♥ D-9-4 ♥ K-8-7-6
♦ E-9-4-3 ♦ K-kn-10-8-6
♣ 8-4-2 ♣ K-D-5-3

♠ E-K-8-6-5
♥ 5
♦ D-7-5-2
♣ E-kn-9

Akademisk havnet noe optimistisk i seks spar og gikk to betes, mens Sinsens 1 nøyde seg med fire, og vant elleve stikk. Ved de øvrige bordene kom både Forcingklubben og Bridgeklubben 1933 i seks og gikk bet, mens de fire øvrige lagene stanset i fire.

Nå skulle ikke seks spar være noen umulighet slik som kortene sitter. Spar er det beste utspillet, og Nord stikker og tar øyeblikkelig kløverfinesen. Øst går på med damen, og Syd tar esset og gir fra seg et kløverstikk. Øst kommer inn og har ikke spar å spille tilbake. Siden kan ingen nekte Syd i å vinne et stikk til i kløver, ta hjerteresset og krysstjele resten. Men det er selvfølgelig nok av andre varianter å spille på, og ingen ting å innvende mot et færre antall stikk.

Rundens største svingspill var det neste:

♠ K-10-8-5-2
♥ —
♦ D-9-7
♣ K-D-10-8-4

♠ E-kn ♠ 9-6
♥ K-7-6-2 ♥ E-D-kn-5-4
♦ E-10-8-6 ♦ kn-4-3-2
♣ E-kn-2 ♣ 9-7

♠ D-7-4-3
♥ 10-9-8-3
♦ K-5
♣ 6-5-3

Bridgeklubben 1933 scoret her hele 15 poeng, idet lagets Øst—Vest-par havnet i den mest alminnelige kontrakt, fire hjerter med ti stikk, mens Nord—Syd-paret ved det andre bordet meldte og fikk fire spar dobbelt.

Sinsens 1 tjente 10 poeng også her. Lagets Øst—Vest-par meldte og vant fire hjerter, mens Akademisk gikk en bet i den samme kontrakten. Grand tjente også 7 poeng, idet laget meldte fire hjerter og vant elleve stikk, mens Sinsens 2 nøyde seg med 2 hjerter og bare vant ni stikk.

Differansen i stikkene i en hjerterkontrakt kommer av ruterbehandlin-

gen. Som kortene sitter er det riktig å spille liten fra Øst og knipe med tieren, men la Nord få damen og sjueren mens Syd får K-9-5, så er det riktig å spille knekten først.

3. runde.

Sinsens mesterlag hadde sine sterkeste motstandere i begynnelsen av serien, og denne gangen var det den gamle rundetraveren Grand fra Ålesund som sto for tur, laget som debuterte i finalen i 1949 og tapte tittelen med ett eneste fattig matchpoeng i sin siste kamp. Også denne gangen ble det hardt; og det var bare ti poengs overvekt for Sinsens da kampen var over.

De øvrige kampene i denne runden ga store seire. Akademisk hadde ikke bry med Fredrikstad, og Forcingklubben lå godt over mot Gann, mens Sinsens 2 vant den første «jumbofinalen» mot Bridgeklubben 1933. Resultatene ble:

Sinsens 1—Grand	68—58
Akademisk—Fredrikstad	93—57
Sinsens 2—Br.kl. 1933	83—43
Forcingklubben—Gann	119—70

Nå var Sinsens 1 alene på topp:

1. Sinsens	215—146	6
2. Grand	217—162	4
3. Forcingklubben	265—207	4
4. Akademisk	219—177	4
5. Fredrikstad	204—169	3
6. Sinsens 2	170—218	2
7. Gann	157—237	1
8. Br.kl. 1933	158—289	0

Det var selvfølgelig umulig å danne seg noen sikker mening om sjansene foreløpig, det har hendt mange ganger tidligere at lag har hatt klarere ledelse enn det Sinsens hadde nå, og likevel tapt. Sinsens egne spillere husket sikkert med gru avslutningen i årets kretsserie i Oslo, den har nok advart

mot å ta noe for gitt. Men likevel må man si det så lyst ut, med seier over to av de argeste konkurrentene.

Blant rundens spill var dette et av de mest utslagsgivende:

♠ 10-7-5
♥ E-K-D-10-9-4
♦ K-kn-3
♣ kn

♠ K-2 ♠ E-D-9-8-6-3
♥ 7-3-2 ♥ —
♦ E-D-8-7 ♦ 5-4
♣ E-D-8-7 ♣ K-9-5-3-2

♠ kn-4
♥ kn-8-6-5
♦ 10-9-6-2
♣ 10-6-4

Spillet er av den typen hvor man vanskelig kan komme høyt nok fordi tilpasningen er helt ideell. Syv kløver er uten videre hjemme med den foreliggende fordeling av motstandernes kort, men selv med sparfargen 4—1 kan denne kontrakten vinnes om kløverfargen sitter 2—2 eller at ruterkongen sitter hos Syd (i så fall blir det imidlertid vanskelig med utspill i denne fargen).

Gann var det eneste laget som fant syveren, og ble belønnet med hele 17 poeng, idet Forcingklubben stanset i fem kløver. Sinsens 1 scoret også stort, idet laget spilte seks kløver med tretten stikk, mot Grands fire spar med tolv, og Akademisk tjente like meget på nøyaktig de samme kontraktene mot Fredrikstad.

Syv kløver kan vanskelig meldes, og det bør kanskje heller ikke gjøres, selv om det nok kan settes opp en del meldingsforløp som fører dit. Men seks kløver bør man nok havne i. Nå er det riktignok visse vanskeligheter om Nord—Syd får i stand tilstrekkelige forstyrrelsesaksjoner i hjerter (alle er i sonen), men de bør vel kunne mestres.

Et annet spill av den samme typen var dette:

♠ K-10-7-6-2
 ♥ 8-6
 ♦ K-9
 ♣ E-5-4-3

♠ D-kn ♠ 5
 ♥ D-10-4 ♥ E-kn-9-7-3
 ♦ 6-5-4 ♦ kn-8-2
 ♣ K-D-kn-10-7 ♣ 9-8-6-2

♠ E-9-8-4-3
 ♥ K-5-2
 ♦ E-D-10-7-3
 ♣ —

Her tok Forcingklubben sitt monn igjen, idet laget Nord—Syd-par spilte syv spar dobbelt og fikk kontrakten, mens Gann ved det andre bordet nøyde seg med fire. Dette ga 15 poeng etter kløverutspill, mens hjerterutspill ville gitt omtrent like meget den andre veien.

Seks spar bør imidlertid kunne vinnes så sant trumfen sitter 2—1, ja selv med 3—0 om hjerteresset ikke blir innkassert i utspillet. En passende mel-deserie kan være:

Syd	Nord
1 sp	3 sp
4 ru	5 kl
6 sp	pass

4. runde.

Sinsen møtte Fredrikstad, og nå kom storsleggen fram med en overvekt på godt over 100 poengs overvekt. Det kom en stor overraskelse i denne runden, idet Grand fikk sitt annet nederlag på rad, denne gangen mot Bridgeklubben 1933, som hittil hadde vært uten poeng. Akademisk og Forcingklubben har et innbyrdes oppgjør som ender uavgjort, og dermed har alle Sinsens nærmeste konkurrenter avgitt poeng i denne runden.

Resultatene:

Sinsen 1—Fredrikstad	141—28
Br.kl. 1933—Grand	103—62
Akademisk—Forcingklubben	62—57
(uavgjort)	
Sinsen 2—Gann	75—58

Og dermed er stillingen:

1. Sinsen 1	356—174	8
2. Akademisk	281—234	5
3. Forcingklubben	322—269	5
4. Grand	279—271	4
5. Sinsen 2	245—276	4
6. Fredrikstad	232—310	3
7. Bridgekl. 1933	267—351	2
8. Gann	215—312	1

Sinsen kan fremdeles ikke føle seg sikre, men det utvikler seg iallfall så godt som laget kan ønske seg. En overlegen score og 3 vinnerpoeng å gå på er temmelig meget når bare tre runder står igjen. Etter alle mulige beregninger skal seieren allerede være klar, men . . .

Her er ett av spillene i runden, som ga svingninger fra 12 til 16 poeng i alle kamper:

♠ kn-10-7-5-3
 ♥ 8-4-2
 ♦ 9-4-3-2
 ♣ 7

♠ K-D-8-2	♠ E-9-6
♥ E-K	♥ kn-7-6
♦ 10-7	♦ E-kn-8-5
♣ K-D-9-8-5	♣ E-kn-10

♠ 4
 ♥ D-10-9-5-3
 ♦ K-D-6
 ♣ 8-4-3-2

Sinsens Øst—Vest-par kom i den beste kontrakten, seks kløver med seks trekk, mens motstanderen stanset i fire spar med ti stikk. Bridgeklubben 1933 vant mest av samtlige i spillet, seks kløver med seks trekk, mens Grand havnet i seks grand med en bet. Slikt gir 15 poeng i lagkamp.

Akademisk kom ikke lenger enn til tre grand, men vant likevel spillet med 13 poeng, fordi Forcingklubben kom helt opp i syv kløver, en kontrakt som er dødsdømt fordi ett stikk i ruter all-tid må avgis.

Vi synes nok at seks kløver bør mel-des, og det går forholdsvis enkelt om Vest etter Østs ruteråpning hopper til

3 kløver. Øst, som har 15 poeng og vet at makker må ha minst 17, bør se mulighetene til slem, og bør derfor ikke bøye av med tre grand, og Vest, som faktisk har 20 og ikke 17, bør etterpå være i stand til å lage kontrakten i seks kløver.

En litt sluggeraktig slem som imid-lertid lønte seg, forekom ved to bord i det neste spillet:

♠ kn-7
 ♥ E-7-6-4-3
 ♦ D-9-7-6
 ♣ 8-6

♠ E-K-D-6	♠ 5
♥ kn-8-2	♥ 10-5
♦ K-3	♦ E-kn-5-4-2
♣ K-D-9-2	♣ E-10-7-5-3

♠ 10-9-8-4-3-2
 ♥ K-D-9
 ♦ 10-8
 ♣ kn-4

Både Sinsen 1 og Bridgeklubben 1933 kom i seks kløver og vant kontrakten, mens deres respektive motstandere havnet i tre grand og gikk bet. Gann tjente også stort på spillet fordi tre grand ble vunnet mens motstanderen gikk bet. Fem kløver — idealkontrakten — ble meldt både av Forcingklubben og Akademisk, som derved fikk uavgjort spill.

Et pussig spill, hvor både tre grand og seks kløver er avhengig av at hjer-ter ikke kommer ut.

5. runde.

Enda en gunstig runde for Sinsen, som vant en ny seier med utklassings-sifre over Bridgeklubben 1933. Akade-misk holdt følge med en storseier over Sinsen 2, mens både Forcingklubben og Grand var ute i hardt vær. Forcing-klubben tapte klart mot Fredrikstad, og Grand måtte nøye seg med uavgjort mot bunnlaget Gann.

Resultatene:

Sinsen 1—Br.kl. 1933	79—15
Fredrikstad—Forcingkl.	86—52
Grand—Gann (uavgj.)	54—54
Akademisk—Sinsen 2	121—32

Og stillingen er:

1. Sinsen 1	435—189	10
2. Akademisk	402—266	7
3. Forcingklubben	374—355	5
4. Grand	333—325	5
5. Fredrikstad	318—362	5
6. Sinsen 2	277—397	4
7. Gann	269—397	2
8. Bridgeklubben 1933	282—430	2

Kampen om tittelen er nå nesten av-gjort, og en seier for Sinsen i de to siste kampene er fullstendig nok. Det er bare Akademisk som har en ørliten sjanse til å true, de andre lagene er falt helt fra og har slått hverandre innbyrdes etter noter.

Det følgende spillet ga store varia-sjoner:

♠ E-K-kn-4
 ♥ E-K-9
 ♦ kn-7-6
 ♣ E-K-9

♠ 10-8-6-3	♠ D-5
♥ kn-7	♥ 10-8-5-4-3
♦ K-8-4	♦ E-D-5-3
♣ 7-5-4-2	♣ kn-6

♠ 9-7-2
 ♥ D-8-3
 ♦ 10-9-2
 ♣ D-10-8-3

Tre grand er en normal kontrakt, som også ble meldt ved fem bord. Nord har åpning med to grand (eller to klø-ver for et par som foretrekker det slik) og Syd er presis sterk nok til å løfte til tre grand.

Sinsen 1 tapte imidlertid 7 poeng på spillet fordi Nord ikke kom lenger enn til to kløver (feilhørsel av Syd?) For-cingklubbens Øst våget nakken med tre hjerter, og ble selv utenfor sonen straffet med 700. Og Sinsen 2 kom helt opp i seks grand, som opplagt er

for hardt meldt, og hvor heller ikke mer enn åtte stikk ble vunnet. Men kanskje det kan forklares fordi spillet forekom i annen omgang, og at det var ment som et desperat forsøk på å vende kampen. Slikt må man alltid ta med i beregning i konkurransespill.

6. runde.

Sinsen 1 møtte Forcingklubben og vant såpass klart som med 28 poengs overvekt, og dermed var mesterskapet vunnet. Til all overflod klarte ikke Akademisk mer enn uavgjort mot Grand, og dermed var det duket for en overlegen seier. Sinsen 2 slo Fredrikstad, og Gann beseiret Bridgeklubben 1933 i den viktige kampen om å unngå jumboplassen.

Resultatene:

Sinsen 1—Forcingklubben ..	70—42
Gann—Bridgekl. 1933	77—61
Sinsen 2—Fredrikstad	71—64
Grand—Akademisk (uavgj.)	59—55

Og stillingen før siste runde er:

1. Sinsen 1	505—231	12
2. Akademisk	457—325	8
3. Grand	392—380	6
4. Sinsen 2	348—461	6
5. Forcingklubben ..	416—425	5
6. Fredrikstad	382—433	5
7. Gann	346—427	4
8. Bridgeklubben 1933	343—507	2

Dermed er situasjonen avklart. Sinsen er klare og overlegne mestre, men klubben har samtidig gått glipp av sjansen til en enda større triumf, nemlig dobbeltseier. Her var Akademisk's uavgjorte kamp en stor strek i regningen, hvis da noen hadde regnet med det. Med tap for Akademisk ville det ikke vært så meget som skulle til i siste runde, men nå må det kjempe-seier til for Sinsen 2, mens Akademisk må ryke tilsvarende meget, og Grand dessuten ikke må vinne for stort. Så meget kan nok ikke inntreffe på en

gang, men bare det at det er teoretisk mulig når en eneste kamp gjenstår, forteller litt om klubbens bredde og posisjon i norsk bridge.

Et pussig spill er det følgende:

♠ K-kn-9	
♥ kn-6-2	
♦ 10-2	
♣ K-9-7-6-3	
♠ 6-4-2	♠ D-10-5
♥ K-D-4	♥ 10-8-7-5-3
♦ E-kn-9-8	♦ 4-3
♣ 10-5-2	♣ kn-8-4
♠ E-8-7-3	
♥ E-9	
♦ K-D-7-6-5	
♣ E-D	

Spillet ga uavgjort resultat i tre av de fire kampene, og en differanse på bare 2 poeng i den fjerde, så i og for seg er det ikke så merkverdig. Men hør. Både Sinsen og Forcingklubben spilte tre grand og fikk ni stikk. Sinsen 2 og Fredrikstad kom henholdsvis i tre grand og fire spar, og begge fikk ti stikk. De tredje parene, Gann og Bridgeklubben 1933, valgte de samme to kontraktene, og her fikk begge parter elleve stikk. Bare Fredrikstad scoret på spillet, elleve stikk i tre grand mot ni stikk for Akademisk.

♠ K-kn-8-3	
♥ E-K-D-8-7-5	
♦ 8-6	
♣ 9	
♠ 9-5-4	♠ E-6-2
♥ kn-9	♥ 10-4
♦ kn-9-5-3	♦ E-10-7-4
♣ kn-4-3-2	♣ E-K-10-8
♠ D-10-7	
♥ 6-3-2	
♦ K-D-2	
♣ D-7-6-5	

Alle i sonen. Her synes vi mestrene for en gangs skyld ikke meldte godt. Det ble stanset i to hjerter som Nord—Syd, og elleve stikk ble vunnet. Fire hjerter er en opplagt kontrakt, og etter vår mening lett å melde. Lagkameratene ved det andre bordet hadde imidlertid ingen ting å bruke seg for,

fordi de hadde havnet i tre kløver som Øst—Vest og var gått 800 i bet. I alt 12 poeng til Forcingklubben.

Når vi tar med dette spillet, er det for å illustrere et viktig poeng. *Alle* gjør feil under en lang og krevende turnering, det er ikke til å unngå. Dette var et av de få spillene hvor vi syntes Sinsens førstelag meldte dårlig, men selv der i gården ble det altså blundet litt en gang iblant. Kanskje det kan være en trøst for andre når det er gjort feil.

Ett poengs differanse i en av de øvrige kampene, helt uavgjort spill i de to siste.

Og dermed er sluttstillingen:

1. Sinsen BK 1, Oslo	568—277	14
2. Akademisk BK, Oslo	557—375	10
3. Grand, Ålesund	485—429	8
4. Forcingklubben, Trondheim	508—497	7
5. Sinsen BK 2, Oslo	420—553	6
6. Fredrikstad BK	431—524	5
7. Gann, Sandnes	392—490	4
8. Bridgeklubben 1933, Tromsø	393—607	2

Her er et par spill fra den siste runden:

♠ kn-9-6-5-2	
♥ E-7-4-2	
♦ E-D-8-6	
♣ —	
♠ E-8	♠ D-10-7-3
♥ 9	♥ K-D-kn-10-6-5
♦ K-9-7-4-2	♦ kn-3
♣ E-8-7-6-3	♣ K
♠ K-4	
♥ 8-3	
♦ 10-5	
♣ D-kn-10-9-5-4-2	

I dette spillet var Gann heldige. Lagets Øst—Vest kom fram til den mest poenggivende kontrakten, tre grand, som ble vunnet med ti stikk, mens deres lagkamerater spilte to spar udoblet og gikk fire bet ved det andre bordet. Med alle i sonen ga dette et utbytte på 8 matchpoeng. Men hvis de to spar hadde blitt dobbelt? Selv tre kløver hos

7. runde.

En fredelig runde etter all spenningen. Sinsen 1 vant sin siste kamp også, og Akademisk skaffet seg en klar annenplass ved rundens største seier over Bridgeklubben 1933, som derved ble henvist til jumboplassen. Det ble ingenting av Sinsens dobbeltseier, annetlaget tapte og havnet nede på femteplassen.

Resultatene ble:

Sinsen 1—Gann	63—46
Forcingklubben—Sinsen 2..	92—72
Akademisk—Bridgekl. 1933	100—50
Grand—Fredrikstad	91—40

Syd er ingen billig utvei. Forcingklubbens Nord-Syd prøvde fire kløver, fikk kontrakten dobbelt, og ble belønnet med 1100 i bet mens Sinsen 2 gikk 200 i bet som Øst—Vest i to hjerter. Også Bridgeklubben 1933 fikk spille to spar som Nord—Syd, og gikk endog en bet mindre. Likevel var det her tapt spill med 11 poeng, idet lagets Øst—Vest-par ved det andre bordet spilte fire hjerter dobbelt og gikk en bet.

♠ K-6	
♥ K-2	
♦ E-K-D-7-4-2	
♣ kn-3-2	
♠ D-9-8-5	♠ 10-7-3
♥ 9-7-6-5	♥ D-kn-10-8-4-3
♦ 6-5	♦ 10-9
♣ E-10-5	♣ K-8
♠ E-kn-4-2	
♥ E	
♦ kn-8-3	
♣ D-9-7-6-4	

Dette spillet hører til den sjeldne typen som har gitt presis samme resultat ved alle bord, tre grand med ti stikk i Nord—Syds vei. Spill av denne typen er uhyre sjeldne. Vi tok engang en statistikk på 3000 spill — spilt i Oslo-mesterskapet for par i 1945 hvis det har noen interesse, og fant ut at det forekom i mindre enn en kvart prosent av spillene. Det var med syvbords puljer, og med åtte bord som spiller samme spill, slik som her, er det enda mer sjeldent. En eller annen pleier å «ødelegge» ved å finne en avvikende variant, men her var det rørende enighet.

Deltagende lag:

Akademisk Bridgeklubb, Oslo. Rolf Johansen, Ference Just, Olav Krosshavn, Ragnar Svenøe, Helge Vinje.

Bridgeklubben av 1933, Tromsø. Aksel Haugland, Olav Hovstad, Kristian Mikkelsen, Fridtjof Andreassen.

Fredrikstad Bridgeklubb. Ivar Bergli, Olaf Clausen, Christian Rostad, Leif Rostad, Rolf Syversen.

Forcingklubben, Trondheim. Jon Bjørgan, Hans Lynum, Harald Michalsen, Preben Mørck, Erling Wik.

Gann, Sandnes. Kjell Aurenes, Ivar Mjåland, Leif Thomassen, Alf Thorsen, Thorleif Olsen.

Grand, Alesund. Rolf B. Amundsen, Hans Giørtz, Alfred Maalø, Konrad Tømmerdal, Louis Vegsund.

Sinsen Bridgeklubb 1, Oslo. Eilif Andersen, Gunnar Johansen, Odd Larsson, Knut Skaug, Einar Sørensen.

Sinsen Bridgeklubb 2, Oslo. Halfdan Kjølørød, Rolf Kristiansen, Eugen Lamer, Oddvar Mathisen, Finn Winsnes.

Tidligere Norgesmestere

- 1936 — Bergens Bridgeklubb
- 1937 — Forcingklubben, Oslo
- 1938 — Astra, Oslo.
- 1939 — Astra
- 1940 — Singelton, Oslo
- 1941 — Larvik Bridgeklubb
- 1942 — Astra
- 1943 — Blommenholm BK, Oslo
- 1944 — 45. Ikke spilt
- 1946 — Sinsen
- 1947 — Astra
- 1948 — Sinsen
- 1949 — Astra
- 1950 — Sinsen
- 1951 — Astra
- 1952 — Astra
- 1953 — Sinsen
- 1954 — Sinsen
- 1955 — Stavanger BK
- 1956 — Astra
- 1957 — Sinsen
- 1958 — Sinsen
- 1959 — Ogdal BK, Steinkjer
- 1960 — Sinsen
- 1961 — Sinsen
- 1962 — ABC, Oslo

I og med årets seier har Sinsen 10 mesterskap. Astra har 8, mens ingen annen klubb har mer enn ett mesterskap.

HALLE-LARSEN PARMESTERE

Ranik Halle Norgesmester

for 10. gang

Norgesmesterskapet for par, som ble arrangert umiddelbart etter mesterskapet for klubber, ble en stor triumf for paret Halle—Larsen, som vant en klar seier etter å ha ledet hele den siste delen av turneringen. Kombinasjonen lyder som et pust fra de «gamle dager» under krigen, men selv om det er den samme Halle, er det en ny Larsen. Det vil si ny og ny, forbundets tidligere generalsekretær Bjørn Larsen har vel etter hvert oppnådd et like stort ry som bridgespiller som sin forgjenger i kompaniskap med Halle, Robert Larssen, som flyttet til Sverige like etter krigen.

Den første dagen var det fjorårsmestrene, Maalø—Vegsund fra Ålesund, som gjorde det skarpest, og da første dags 40 spill var over, ledet paret med over 200 poeng før neste-mann, brødrene Allgot fra Saturn, som var blitt nummer tre året før. Stillingene for de beste etter de 40 spillene var:

1. Maalø—Vegsund	1708
2. Allgot—Allgot	1498
3. Olsen—Henriksen, Oslo	1491
4. Holm—Granum, Asker	1481
5. Mathiesen—Roth, Stavanger	1422
6. Arnøy—Male, Molde	1421
7. Jørgensen—Moe, Sandefjord	1417

9. Drangsolt—Fredriksen, Kr.sand	1366
10. Worsøe—Øien, Trondheim	1365

Halle—Larsen lå på tolvteplassen med 1350 poeng, og Salterød—Varnås på fjortende plassen med 1340 poeng.

Maalø—Vegsund og Allgot—Allgot forsvarte sine plasser også under formiddagssesjonen den andre dagen, men det viste seg at ledelsen på 200 poeng slett ikke var sikker for fremtidige angrep. Brødrene Allgot klarte å overta lederplassen etter en del av lørdagens runder, men måtte gi den tilbake igjen før sesjonen var over. I mellomtiden kom Halle—Larsen for fullt og la beslag på tredjeplassen. Paret scoret alt 1273 poeng denne formiddagen, mot Allgot—Allgots 1164 og Maalø—Vegsunds nøyaktig 1000 poeng.

Resultatene for de beste etter 37 runder var:

8. Johansen—Larsson, Oslo	1367
1. Maalø—Vegsund	2708
2. Allgot—Allgot	2662
3. Halle—Larsen	2623
4. Salterød—Varnås	2613
5. Worsøe—Øien	2611
6. Frk. Dillerud—Fru Herseth	2575
7. Mathiesen—Roth	2569

8. Johansen—Larsson	2552
9. Holm—Granum	2524
10. Arnøy—Male, Molde	2511

De neste 18 rundene ble avvirket samme ettermiddag, og det er litt av en kondisjonsprøve. 70 spill på en dag er temmelig krevende når man må gjøre sitt ytterste i hvert spill for å henge med, og siden det bare er 8 runder (16 spill) igjen dagen etter, er det ikke stort å gå på for den som ønsker å ta igjen en uheldig sesjon fredag aften. Halle—Larsen scoret 1438 poeng denne ettermiddagen, mens Allgot—Allgot måtte nøye seg med 1226 og Maalø—Vegsund med 1107. På den andre siden kom Worsøe—Øien (Worsøe mester 1960, som De kanskje husker) med 1369, som var nok til å overta annenplassen. Stillingen etter 55 runder var:

1. Halle—Larsen	4061
2. Worsøe—Øien	3980
3. Allgot—Allgot	3868
4. Mathiesen—Roth	3837
5. Maalø—Vegsund	3815
6. Salterød—Varnås	3805
7. Frk. Dillerud—Fru Helseth	3766
8. Holm—Granum	3733
9. Arnøy—Male	3730
10. Johansen—Larsson	3722

Som De vil se, er det presis de samme parene i teten som etter formiddagsrunden, så det var tydelig at de ledende parene holdt stillingen godt. Med 992 poeng igjen å kjempe om var mesterskapet langt fra opplagt, men det så ut til at det bare var to par det kunne være tale om. Brødrene Allgot kom imidlertid som et skudd i de første rundene lørdag formiddag, og da tre runder gjensto (372 poeng å kjempe på) var de bare 40 poeng etter lederparet. Men de klarte aldri å innhente, Halle—Larsen seg litt fra på slutten, og vant med 71 poengs overvekt. Worsøe—Øien kom ned på tredjeplassen, mens Maalø—Vegsund arbeidet seg en plass oppover og hen-

viste Mathiesen—Roth til femteplassen.

Resultatlisten ble:

1. R. Halle—B. Larsen, Oslo	4575
2. R. Allgot—S. Allgot, Oslo	4504
3. Th. Worsøe—M. Øien, Tr.heim	4498
4. A. Maalø—L. Vegsund, Å.sund	4355
5. Chr. Mathiesen—J. Roth, Stavanger	4331
6. L. Salterød—W. Varnås, Oslo	4297
7. J. Glosli—G. Saastad, Otta	4254
8. Th. Grønnerud—Th. B. Lien, Skotterud	4246
9. R. Arnøy—N. Male, Molde	4233
10. G. Johansen—O. Larsson, Oslo	4230
11. V. Holm—H. Granum, Asker	4218
12. R. Dillerud—R. Herseith, Oslo	4206
13. Wilh. Berg—Handegård, Odda	4193
14. K. P. Overleir—P. Trønsdal, Mo i Rana	4149
15. Asbj. Baltzersen—Fr. Hostvedt, Drammen	4144
16. H. P. Drangsholt—Fr. Fredriksen, Kristiansand	4141
17. B. Baardsen—R. Amundsen, Halden	4109
18. F. Olsen—T. Henriksen, Oslo	4081
19. K. Engen—O. Johansen, Oslo	4079
20. S. Sørtveit—T. Riise, Bergen	4041
21. E. Sørensen—K. Skaug, Oslo	4035
22. I. Mjåland—T. Tjølsen, Gann	3996
23. Th. Bogen—T. Berger, Spydeberg	3988
24. F. Jørgensen—G. Moe, Sandefjord	3966
25. R. Hermansen—S. Larsen, Kristiansand	3952
26. Th. Endrerud—O. Gihle, Hønefoss	3938
27. O. Mathisen—F. Winsnes, Oslo	3937
28. P. Eliassen—S. Flaten, Kongsvinger	3920
29. A. Antonsen—O. Pettersson, Narvik	3886
30. R. Johansen—O. Krosshavn, Oslo	3884
31. A. Rosenberg—A. Haugland, Hamar	3874
32. O. E. Schönborg—O. Schiefloe, Ogdal	3868
33. Eva Kristensen—O. Ivarsson, Oslo	3851
34. E. Moen—O. Knapp, Gjøvik	3845
35. A. Søderlund—Nic. Bloch, Kristiansund	3829
36. Brynjulf Myreng—H. Leinan, Alta	3813
37. O. S. Endresen—N. N. Klepp, Bergen	3810
38. K. Dragseth—K. Evjen, Orkanger	3799

NOEN SPILL

FRA PAR-

MESTERSKAPET

Vi har dessverre ikke plass til så mange spillene fra parmesterskapsfinalen, men tar med noen få. Det første viser hvor vanskelig utspillet mange ganger kan være:

♠ K-9-6-5-4
♥ 10-3
♦ kn-5-3
♣ 8-5-2

♠ E-D-3-2	♠ 8-7
♥ K-8-4-2	♥ D-9-6-5
♦ E-2	♦ K-10-9
♣ K-10-3	♣ E-kn-9-4

♠ kn-10
♥ E-kn-7
♦ D-8-7-6-4
♣ D-7-6

Fire hjerter er standardkontrakten, som er lett å finne etter følgende mel-deserie:

39. K. Børtnes—H. Øren, Øvre Ardal	3785
40. S. Pollen—A. Berge, Bodø	3776
41. J. og R. Fraas, Høybråten	3774
42. L. E. Tvette—L. Tvette, Frosta	3761
43. H. Riise—R. Karila, Vadsø	3754
44. F. Dahl—Ingv. Gullbrå, Bergen	3747
45. K. Hoberg—S. Sevre, Gjøvik	3744
46. T. Berge—Wilh. Egeland, Kr.-sand	3720
47. L. Næss—M. Vågen, Kragerø	3711
48. K. Bergo—J. Rusten, Gol	3707
49. K. Mørland—Sverre Lindqvist, Grimstad/Arendal	3696
50. R. Koste—L. Rasmussen, Mehamn	3687
51. A. Slåttedal—O. K. Sara, Karasjok	3684
52. Ivar Jensen—F. Søderstrøm, Høybråten	3670
53. A. Jørgenrud—Chr. Kløvdal, Follo	3664

Vest	Øst
1 gr	2 ♣
2 ♥	4 ♥
pass	

Kontrakten ser ut til å være avhengig av at man finner kløverdamen, men i praksis vil Nord nesten alltid være nødt til å gi motparten et ekstra stikk. Spar ut gir ingen taper i fargen, hjerter ti dekker Øst med damen, og taper bare ett trumfstikk, liten ruter gir Vest avkast for en kløvertaper, og kløver avgjør det valget som Vest har så vanskelig for å foreta selv. Det ser ut som om hjerter tre betes, men bordet legger bare liten, og Syd må opp med knekten, som krever Vests konge. Siden faller tieren på damen og esset.

Derimot er ruter knekt det eneste utspillet som ikke gir Vest noen fordeler. Men å finne dette kortet uten

54. Ove Nygaard—R. Andersen, Narvik	3644
55. Y. Nytrøen—B. Hagen, Ytre Rendal	3624
56. B. Bakken—T. Taugbøl, Otta	3623
57. K. Furuset—H. Opsahl, Jessheim	3621
58. Einar Berg—Johs. Haugland, Nesstun	3610
59. O. Horsberg—T. Berg, Leksvik	3586
60. E. Vågbø—Per O. Langland, Ler	3537
61. S. Arnegård—I. Kvamshaug, Al	3532
62. Johan H. Erlandsen—J. Lehn, Sortland	3506
63. W. Johansen—K. Olsen, Rjukan	3387
64. A. Bævre—O. Bævre, Surnadal	3359

Middelscore: 3906

noen veiledning, er ikke særlig enkelt.

Mestrene viste en hårfin situasjonsbedømmelse i det neste spillet:

♠ —
♥ D-9-6
♦ kn-10-8-6-4
♣ 9-8-6-4-3

♠ D-kn-10-7-6 ♠ E-K-9-5-2
♥ 8-4-2 ♥ E-K-7-5-3
♦ D-5 ♦ 9
♣ E-K-7 ♣ kn-5

♠ 8-4-3
♥ kn-10
♦ E-K-7-3-2
♣ D-10-2

Med Syd som åpner og uten innblanding fra Nord-Syd gikk meldingene:

Vest	Øst
1 ♠	2 ♥
2 ♠	3 ♣
3 ♥	4 gr
5 ♦	5 ♠
pass	

Op her er Østs resonnement:

Med damen tredje i hjerter ville makker ha støttet fargen første gangen. Med bare to små ville han ikke preferert hjerter etter den kunstige tre kløver, som bare er krav for en runde, men ville ha gjentatt sparfargen eller meldt tre grand. Følgelig har makker tre små hjerter, og det vil være en taper i hjerter og en i ruter i kortene.

JUGOSLAVIA

Den andre internasjonale bridgeuken i Porec ble vunnet av et kombinert jugoslavisk og engelsk lag bestående av Haas—Haas og Sadoveanu—Sadoveanu. 21 lag deltok. I parturneringen hvor 76 par var med, vant Bermann—Hauf fra Østerrike. Østerrikerne besatte alle de tre første plassene.

Tidligere Norgesmestre for par:

- 1942 Ranik Halle — Robert Larssen, Oslo.
1946 Leif Christiansen — Leif Falck Pedersen, Oslo.
1947 Robert Larssen — Trygve Sommerfelt, Oslo.
1948
1949 Otto Bolseth — Einar Bø, Bergen.
1950 Gunnar Haugen — Jens Magnusen, Oslo.
1951 Iver Andresen — Ivar Dæhlin, Oslo.
1952 Otto Bolseth — Einar Bø, Bergen.
1953 Otto Jensen — Frithjof Sverre, Stavanger.
1954 Gunnar Johansen — Jens Magnussen, Oslo.
1955 Eilif Andersen — Knut Skaug, Oslo.
1956 Leif Christiansen — Ranik Halle, Oslo.
1957 Gunnar Johansen — Odd Larsson, Oslo.
1958 Ivar Dæhlin — John Knudsen, Oslo.
1959 Erik Høie — Louis A. Strøm, Stavanger.
1960 Tore Jensen — Toralf Worsøe, Trondheim.
1961 Gunnar Johansen — Odd Larsson, Oslo.
1962 Alfred Maalø — Louis Vegsund, Ålesund.

NY BRIDGEBOK

Ewart Kempson og Albert Benjamin har skrevet en ny bok om bridge:

Tournament Bridge for everyone

Boken er på 200 sider, utgitt av **Faber & Faber**, London, og prisen i England er 25 shillings.

Den fineste formen for bridge

Dette er den tredje artikkelen i Rolf Bøe's serie om lagkamper.

Vi skal i dag se litt på spørsmålet om utgangsmeldinger, og det er her en rekke trekk vi bør merke oss. Ta et par hender som disse:

N	S
♠ K-kn-9-3	♠ E-D-8-5-2
♥ E-4	♥ K-8-2
♦ E-kn-10-8-5	♦ 9-7-6
♣ 9-2	♣ 7-2

Hvilke sjanser har vi i en kontrakt på fire spar? De er gode, vi må avgi et par stikk i kløver og minst ett i ruter, men vi mister ikke to stikk i fargen med mindre Øst har begge honnørene. Det gir oss tre sjanser mot en til å vinne kontrakten, og med andre ord en solid utgangsmelding.

La oss nå endre ett eneste kort, slik:

N	S
♠ K-kn-9-3	♠ E-D-8-5-2
♥ E-4	♥ K-8-2
♦ E-kn-8-5-2	♦ 9-7-6
♣ 7-2	♣ 7-2

Nords ruter ti er byttet ut med toeren, det er alt. Men det gjør en temmelig stor forskjell i praksis. Den beste spillemåten er å spille nieren og la den løpe første gangen ruterfargen røres, og De vinner hvis Vest sitter

med ruter ti pluss minst en av de andre honnørene i fargen. Nå er det omtrent 75 prosenters sjanse for at Vest skal ha enten kongen, damen, eller begge disse kortene, og 50 prosenters sjanse for at han skal ha tieren. Med andre ord, litt avrundet omtrent en sjanse på tre til å vinne fire trekk i en sparkontrakt.

Nå vil De kanskje si at det ikke er mulig å melde forskjellig på de to nordhendene jeg har trukket opp, og jeg skal være enig. De to hendene bør meldes presis likt, og De havner sannsynligvis i fire spar i begge tilfelle, til tross for at den første hånden har dobbelt så gode sjanser til å lykkes som den andre.

Det er vel og bra, men la oss gå litt videre. For en utgang utenfor faresonen vinner De 250 poeng mer enn om De hadde nøyd Dem med å melde en delkontrakt. Vi skal ikke bry oss med hvor meget det blir i matchpoeng, etter den siste beregningen er det ikke lenger så stor forskjellen mellom matchpoeng og direkte score. Rent bortsett fra at matchpoengene mildner de virkelig store smellene. I praksis kan vi imidlertid gå ut fra direkte

score, og siden tabellene nå for tiden skifter så fort så det kan være uråd å følge med, velger vi like godt å diskutere ut fra direkte score. Forskjellen blir ikke så stor at den er verdt å nevne.

For en utgang utenfor faresonen tjener man som nevnt 250 poeng hvis kontrakten går hjem. Hvis man går en bet, er tapet snaue 200 poeng. En delkontrakt i spar med tre trekk gir oss 140 poeng, og for fire spar med en bet taper vi 50 poeng. Med andre ord, det vil lønne seg å melde en utgang med 50 prosents sjanse. I løpet av ti spill vil vi vinne utgangen fem ganger, og da tjener vi 1250 poeng. Vi går bet de andre fem gangene, og da taper vi litt under 1000 poeng. En fortjeneste på 250—300 poeng.

Men la oss se litt på hva som skjer i faresonen. Der er bonus langt større, vi tjener hele 450 poeng de gangene vi vinner utgangen, mens vi taper litt under 250 poeng de gangene det er en bet i kortene. Er det tale om en utgangskontrakt i spar, er tapet nøyaktig 240. Altså er fortjenesten ikke fullt dobbelt så stor som tapet.

Og nå kommer vi til det andre spillet foran. Sjansen til å vinne var en del over en tredjedel (37½ prosent hvis vi regner nøyaktig, men vi går nå engang ikke rundt med en regnemaskin når vi spiller bridge). Hva betyr det?

Ganske enkelt at hånden er verdt å melde utgang på hvis vi er i faresonen, men ikke hvis vi er utenfor. I løpet av 100 spill vil kontrakten gå hjem 37 ganger, mens vi går bet 63 ganger. Fortjenesten ved dette blir ca. 1500 poeng. Utenfor faresonen vil vi derimot oppnå et tap på 2700 poeng.

Jeg ber straks om unnskyldning for at jeg trekker fram alle disse tallene, og er fullt enig med Dem at man ikke kan sitte og regne slik ved bridgebordet. Men de fører oss fram til en god regel:

Hvis man synes utgangen er tvilsom, bør man melde den om man er i faresonen. Utenfor sonen bør man nøye seg med en delkontrakt.

En regel som kanskje er forbløffende for mange, men den har sin riktighet.

De sitter med:

♠ K-kn-8-4-2 ♥ E-7-6 ♦ K-D-5 ♣ 7-3

De åpner med en spar, makker melder to ruter og De kommer igjen med to spar, som makker løfter til tre. Så er det Dem igjen.

De har et lite tillegg til åpningsmeldingen i og med at makker har meldt ruter og støttet i spar. Stort er tillegget ikke, men det er det. På den andre siden er makkers tre spar invitt til utgang, men ikke noe mer. Hvis kortene ikke henger sammen eller makker er i underkant til å invitere, vil en utgangskontrakt ikke ha noen sjanse. Er derimot tilpasningen ideell eller hvis makker har litt tillegg han også, vil utgangen ha en større sjanse.

De er med andre ord på kanten. Utgangen vil gå hjem noen ganger, andre ganger ikke. Og her spiller soneforholdene inn. Utenfor faresonen er det kanskje best å velge en forsiktig kurs og passe, men i sonen er det bedre muligheter til å melde utgang. Fortjenesten er større når man lykkes.

Denne pussige detaljen bør De merke Dem. Det er bare ved spørsmål om utgangsmeldinger det er en slik forskjell i faresonens favør. Ved delkontrakter er det omvendt, her er bonus presis den samme i sonen og utenfor, mens straffen er større i sonen. Og når det gjelder slemkontrakter, er bonus og straff avveiet slik at soneforholdene ikke spiller noen rolle. Både bonus og straff er større i sonen, men forholdet mellom dem er det samme.

En annen ting man bør merke seg ved utgangskontraktene, er at det gjelder å velge den *sikreste* kontrakten.

N	S
♠ E-8	♠ 9-5
♥ 9-3	♥ E-10-6-2
♦ E-K-10-5-2	♦ kn-9-8-3
♣ K-D-6-2	♣ E-8-4

I en parturering vil det her være svært fristende å melde tre grand. Uansett utspill er ti stikk klare hvis man bare kan fange ruterdamen, og det er det store sjanser til. Men siden spar er et temmelig gitt utspill, er det praktisk talt umulig å ro hjem kontrakten om ruterdamen skulle sitte usympatisk.

Fem ruter er en kontrakt som gir større sjanser. Hvis ruterdamen kan fanges, er også denne kontrakten hjemme uten videre. Men selv om et stikk må avgis i ruter, er det sjanser. Kløverfargen kan sitte rundt slik at en taper i spar forsvinner — selv med utspill i fargen, og dessuten kan det være mulig å gi fra seg to stikk og få i stand en skvis. Sjansen til dette er kanskje ikke så stor, men den er der.

Derfor bør vi velge fem ruter i en lagkamp. De 30 poengene man får i tillegg for en grandkontrakt, selv med et stikk mindre enn i en ruterkontrakt, er så lite at det ikke er stort verdt, ikke når man sammenligner med en større fare for å gå bet.

De innledende meldingene bør gå:

Nord	Syd
1 ♦	1 ♥
2 ♣	3 ♦
?	

Men her skilles veiene i de to turneringsformene. Partureringsspillet vil finne det svært fristende å melde tre grand fordi han har stopper i spar. Men lagspilleren vil være mer opptatt av ideen om fem ruter. Makkers meldinger lover 10—11 poeng i en ruterkontrakt, og sammen med det Nord selv disponerer, skulle elleve stikk være innen rekkevidde, og på en sikrere måte enn ni stikk i tre grand. Meldingene har invitert motparten til å spille ut i spar, og er det da ikke ni

toppstikk med en gang, er det ikke morsomt mer.

En annen side av saken er at tre grand kan gi flere betar om det går galt. Ikke mer enn syv stikk kan vinnes direkte i tre grand, mens ti stikk bør være temmelig klare i fem ruter, og en differanse på 100 poeng (i sonen) gir flere matchpoeng enn det et overstikk i tre grand gir.

Man må imidlertid være forsiktig med å bedømme situasjonen, slik at man ikke spiller en dødsdømt fem ruter hvor tre grand gir en fair sjanse:

N	S
♠ E-8-4	♠ 9-5-2
♥ 9-3	♥ E-10-6
♦ E-K-10-5-2	♦ kn-9-8-3
♣ K-D-6	♣ E-8-4

Både Nord og Syd har fått en spar mer på bekostning av henholdsvis en kløver og en hjerter. Og nå er situasjonen en helt annen, idet det fremdeles er gode sjanser for å vinne tre grand. Faktisk er det større sjanser nå enn tidligere, idet det kan være sjanser selv om ruterdamen sitter uheldig. For eksempel med spar ut og fargen fordelt 4—3. Derimot nytter det ikke å lasjere for lenge, det fører bare til at motstanderne skifter til hjerter, og det er ikke det spor bedre. Spillemåten med spar ut bør derfor være å gå opp med esset med en gang, og deretter gå på ruterne.

På den andre siden er her fem ruter et fullstendig konkursbo. Noen ørsmå sjanser finnes vel, men de er neppe verdt å nevne.

Som nevnt spiller soneforholdene en viss rolle ved utgangsmeldinger, men det blir helt annerledes når det dreier seg om slemmeldinger. Her er balansen bedre, slik at forholdet mellom fortjeneste og tap er presis det samme uansett soneforhold. Derfor bør en lilleslem meldes med en sjanse av to til å gå hjem, og en storeslem med to sjanser av tre. Begge deler er lett å kontrollregne.

Derimot gjelder prinsippet om den sikreste kontrakten også ved slemmeldinger. At det ikke alltid er så enkelt, er en sak for seg, men la oss se litt på et par eksempler:

N	S
♠ E-9-6-2	♠ K-8-4-3
♥ K-D-4-2	♥ E-kn-7
♦ E-kn-9-3	♦ K-D-8-6
♣ 7	♣ E-4

Parturneringsspilleren vil ikke betenke seg lenge på å finne ønskekontrakten — seks spar. Den drevne lagspilleren vil imidlertid foretrekke seks ruter fordi trumffargen er sterkere.

Sitter en av disse fargene fordelt 5—0, er det et rent gjettverk hvilken farge man velger. Er man uheldig går det galt. Derfor ser vi bort fra andre fordelinger av fargene eun 3—2 og 4—1. Hvis nå sparfargen skulle sitte 4—1 og ruterne 3—2, er seks spar dødsdømt mens seks ruter fremdeles er til å legge opp. Uansett utspillet trekker De tre runder trumf og fire ganger hjerter, kaster en spar hos Syd på den fjerde hjerteren, og kan stjele den siste sparen hos Nord. Selv om hjerterfargen ikke er så tett som her, vil seks ruter by på ekstra fordeler som seks spar ikke har.

Men hvis det nå er ruterfargen som siter fordelt 4—1? Ja, da er begge kontrakter omtrent likeverdige, de kan ved forsiktig spill lett innrette Dem slik at De i seks ruter ikke avgir mer enn ett stikk i spar.

Lett er det ikke å finne ut av dette ved bridgebordet, men som De sikkert har sett, er det den sterkeste fargen som bør være trumf når det finnes muligheter til å kaste av en taper i den andre fargen.

Her er et annet eksempel:

N	S
♠ K-9-7-4-2	♠ E-D-5
♥ K-D-2	♥ E-8-3
♦ E-D-5	♦ K-9-7-4-2
♣ 9-4	♣ E-K

En syver er uten videre hjemme både i spar og ruter hvis begge disse fargene siter gunstig. Om bare en av dem sitter 3—2, er kontrakten hjemme hvis De ikke skulle være så uheldig å finne nettopp denne fargen som trumf. Men hvordan skal De finne ut det? Ganske enkelt ved å melde syv grand, slik at De så langt råd er, gjør Dem til herre over skjebnen.

Helt for ordens skyld vil jeg gjøre oppmerksom på at de reglene som hitil er nevnt, bare er rent generelle regler for en lagkamp. I praksis er det atskillige andre spørsmål å ta hensyn til, hvordan det er gått i de tidligere spillene, motstandernes kvalitet og dristighet og en rekke andre momenter. Det er ting som skal behandles i senere artikler, men for å gi Dem en idé om hva jeg mener, skal jeg trekke fram følgende spill fra en kretskamp i vinter:

N	S
♠ E-K-5	♠ 4
♥ E-kn-8-7-5	♥ D-10-9-6-2
♦ 10-2	♦ E-K-D-7-5
♣ D-8-2	♣ E-K

Min makker Nord åpnet med en hjerter, og jeg fikk selvfølgelig ambisjoner i retning av det helt store med en gang. Nøkkelt kortene, esset i spar og esset og kongen i hjerter, er selvfølgelig forholdsvis lett å lokalisere, men er saken over med det?

For meg sto følgende klart. Motstanderne var omtrent jevn gode med oss, og et uhell i dette spillet ville koste omkring 15 poeng den ene eller den andre veien. Hvis det ene partet meldte syv og det andre stanset i seks, ville det bli en sving på omkring 30 matchpoeng avhengig av om hjerterkongen behaget å sitte på Vests eller Østs plass. Etter sannsynlighetsberegningen skal det nok bare meldes seks, etter den nåværende beregningsmåten er det noen få (men ikke mange) poeng mer å vinne i det lange løp.

Prøv Dem selv

For løsningene av disse oppgaver setter vi opp premier til de tre beste. Vinnerne kan velge mellom to kortstokker i etui eller 50 sigaretter. Venligst oppgi på besvarelsen hva De ønsker.

Forutsetningene for oppgavene er vanlig Culbertson med Stayman, Blackwood og spørremeldinger. Dog er cuebids og Culbertson fire—fem grand tillatt hvis det brukes konsekvent. De som velger dette, må notere: «cue-bids» på hvert sett av løsninger. To eller tre setninger som kommentar til en melding er i orden, men ikke nødvendig.

Løsningene sendes Nils Rømming Forlag, postboks 277, Oslo, innen 10. august. Bruk fortrinnsvis et 35-øres brevkort.

1) Syd har:

♠ 9-7-5-4 ♥ E-D-8-4-2 ♦ 4 ♣ E-D-5

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

2) Syd har:

♠ K-8-4 ♥ E-9 ♦ K-D-6-3 ♣ E-K-8-2

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	pass
2 gr	pass	3 ♦	pass
?			

Men også bare i det lange løp. Det vil sannsynligvis bare være ett slikt svingspill i denne kampen, og velger jeg galt, vil det lett koste seiren.

Nå hadde jeg møtt disse motstanderne en rekke ganger tidligere, og ut fra mitt kjennskap til dem fant jeg ut at det var overveiende sannsynlig at det ville bli meldt syv ved det andre bordet. Derfor meldte jeg også syv selv, slik at spillet ble nøytralisert. Hvor hjerterkongen enn satt, ville spillet gi null poeng for begge parter.

Hvordan det gikk? Det vil jeg helst ikke fortelle. Makker fikk hjerter tre ut, og lyste opp med det samme han fikk se utspillet og mine kort. Men gleden varte ikke lenger enn til han

I parentes vil vi bemerke at det er mange som foretrekker kløveråpning på Syds kort. Vi nevner dette for ikke å risikere bemerkninger om dårlige innledende meldinger, slik som vi har hørt flere ganger.

3) Syd har:

♠ E-K-8-6-4 ♥ E-D-kn-9-2 ♦ 4 ♣ 9-5

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♠	pass	2 ♣
pass	2 ♥	pass	2 ♠
pass	?		

oppdaget at Vest var født renons, slik at Øst fremdeles hadde hjerterkongen gardert igjen. Derimot fikk jeg en viss tilfredsstillelse da jeg fikk se resultatet fra det andre bordet, syv hjerter med en bet også der.

Spillet ble selvfølgelig kraftig diskutert etterpå, og meningene var svært delte. Jeg er ærlig talt fremdeles ikke sikker på hva jeg skulle ha gjort, men det er jo et meget sterkt forsvar det at jeg oppnådde hva jeg ønsket — å nøytralisere spillet. Og i alle tilfelle er det et eksempel på at det finnes andre problemer å bale med enn de rent matematiske — noe som jeg som nevnt skal komme tilbake til siden.

4) Syd har:

♠ E-K-D-2 ♥ 8-4 ♦ E-kn-9-2 ♣ K-kn-3

Øst-Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 gr	pass
2 ♠	pass	?	

5) Syd har:

♠ 9-5-4-2 ♥ E-K-D-4 ♦ 8-2 ♣ K-kn-7

Nord—Syd er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♦	pass
?			

6) Syd har:

♠ 10-8-5 ♥ K-D-7-4-2 ♦ 8-4 ♣ K-9-2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

Resultatene for de beste i nr. 3

1. premie: Ivar Tangen, Steinkjer — 54 poeng.
2. premie: Arnfinn Borgemyhr, Tveit — 52 poeng.
3. premie: Laila Nygaard, Hekkveien 1, Oslo — 50 poeng.

De beste øvrige hadde:

- 49 poeng: Sture Brumann, Norrsundet, Sverige, Oluf Larsgård, Ål i Halvingdal, Gran Maartmann, Oslo.
 48 poeng: S. E. Auke, Narvik, Torger Berger, Spydeberg.
 47 poeng: R. Dick Henriksen, Oslo.
 46 poeng: Rolf B. Amundsen, Ålesund, Odd Dahl, Nesna, Hans Olsen, Lomnesjøen.
 45 poeng: Kirsten Amundsen, Ålesund, John G. Boehlke, Oslo, Bjarne Jensen, Sem, Ernst Lyngtu, Laksevåg.
 44 poeng: Arne Ledalen, Austvatn, Ivar Amundsen, Bergen.
 43 poeng: Kaspar Øvstedahl, Vågåmo.
 42 poeng: Sigrid Hørven, Oslo.
 41 poeng: Johan M. Arnesen, Oslo, Tjerand Randaberg, Randaberg.
 40 poeng: Birgit Bjørnstad, Bodø, Johnny Giske, Ålesund.
 Selve løsningene i nr. 3 må dessverre av plassmangel stå over til neste nummer.

gen med 59—42, slik at laget hadde en ledelse på 121—76 etter første dag. USA var ikke stort snauere, de tre rundene mot Argentina lød på 62—49, 50—33 og 39—37.

Andre dagen var det Italia og USA. De to første rundene var svært jevne, men så kom en stor runde i amerikansk favør, hele 12—60, slik at USA ledet med 118 mot 81 etter første tredjedel av kampen. I ly av dette storoppgjøret spilte Frankrike mot Argentina, og sikret seg en ledelse på 140—114.

Tredje dagen tok Italia en solid ledelse med 121—46 mot Argentina, og USA vant 132—76 over Frankrike.

Fjerde dagen var det duket for Italia og Frankrike igjen. Italienerne øket med 139—80, og var dermed over 100 poeng foran. USA vant igjen stort over Argentina, denne gangen med 196—58, og her var også ledelsen temmelig klar.

Femte dagens oppgjør mellom USA og Italia var imøtesett med stor spenning. Italia klarte å ta igjen 17 poeng. De to første rundene var jevne, henholdsvis 29—32 og 37—33 i italiensk favør, men den siste runden ga italiensk utdeling med 49—33, slik at det blå laget vant dagen med 111—98.

Argentina tok inn litt mot Frankrike og vant dagen med 111—103.

Sjette dagen bød på to favorittoppgjør, Italia mot Argentina og USA mot Frankrike. Men begge favorittlagene fikk det hardt. Italia slet seg til en overvekt på 125—108 etter å ha ledet med 39 poeng etter første runde. Argentinerne tok inn 12 poeng i den andre og 10 poeng i den tredje runden. Amerikanerne fikk føle at det franske laget ikke var til å spøke med. Amerikanerne vant første runden med 12 poeng, men så tok Frankrike den andre med 32, og selv om amerikanerne tok den tredje runden igjen med 17 poeng, kunne de ikke hindre at franskmennene vant dagen med 120—117.

Stillingen i de seks kampene etter at

to tredjedeler av spilene var ferdig, var følgende:

Italia—Frankrike	260—156
USA—Argentina	347—177
USA—Italia	216—196
Frankrike—Argentina	234—225
Italia—Argentina	246—184
USA—Frankrike	249—146

Dette ga jo rom for atskillig spenning, men det var tydelig at sluttstriden ville stå mellom Italia og USA. Det var bare 20 poengs forskjell mellom disse lagene i den innbyrdes kampen, og begge lag hadde klar ledelse mot sine andre motstandere.

Den sjuende dagen ga ingen avklaring. Italienerne satte punktum mot Frankrike allerede i første runde med hele 69—11, og deretter var det ingen kamp. Amerikanerne hadde det heller ikke vanskelig mot Argentina.

Den åttende dagen var imidlertid helt avgjørende. Den første av de tre rundene ga ett poengs overvekt for USA, med 39—38, men de neste 16 spillene gjorde ingen amerikaner glad. Da resultatene var gjort opp, viste det seg at Italia hadde vunnet runden med 44—5, slik at laget nå hadde overtatt ledelsen med 18 poeng. Det var imidlertid 16 spill igjen, og 18 poeng med den nåværende beregningen er ikke meget. Men italienerne red stormen av og vant runden med 35—34.

Den siste dagen ga ingen overraskelser, slik at sluttresultatet ble:

Italia—Frankrike	421—236
USA—Argentina	496—261
Italia—USA	313—294
Frankrike—Argentina	453—319
Italia—Argentina	372—282
USA—Frankrike	340—251

Og sluttstillingen ble:

1. Italia	6	1106—812
2. USA	4	1130—825
3. Frankrike	2	940—1080
4. Argentina	0	862—1321

Vi kommer tilbake med spill i neste nummer.

ITALIA verdensmester

FOR SJETTE GANG PÅ RAD

Verdensmesterskapet i bridge ble i år avviklet i St. Vincent, Italia, i slutten av juni. Arrangementet var første-klasses, og servicen overfor pressen var bedre enn noen gang tidligere.

Det «blå laget», italienerne Forquet, Garozzo, Belladonna, D'Aiello, Chiaradia og Ticci vant for sjette gang på rad, en strålende prestasjon. Men det var mer spenning enn vanlig denne gangen, idet amerikanerne, represen-

tert ved Schenken—Leventritt, Nail—Jacoby og Jordan—Robinson først ga seg etter en hard kamp.

Det ble i alt spilt i ni dager, tre dager mot hvert annet lag. Det ble spilt tre runder á 16 spill hver dag, slik at det i alt ble 144 spill i hver kamp.

Første dagen spilte Italia mot Frankrike og USA mot Argentina. Italienerne tok ledelsen med 45—20, fortsatte med 17—14 og avsluttet da-

Shake hands

— Du Kari, hva synes du om følgende hånd?

♠ K-D-4 ♥ K-D-kn-9-2 ♦ K-D-2 ♣ K-D

— Ja, hva er det med den? Jeg åpner med en hjerter.

— Det er jo klart, men det er fortsettelsen. Din makker melder en spar, motparten passer, og det er deg igjen.

— Problemet kommer nok ikke enda, skjønner jeg. To grand er jo helt klart.

— Ja, er det nå det da, Kari?

— Om det er? Du har 21 honnørpoeng og en balansert fordeling, og hvilken som helst begynnerbok kan fortelle deg at du presenterer en slik hånd ved å åpne med ett trekk i farge og komme igjen med en hoppmelding i grand.

— Kanskje det, Kari. Men du skjønner, dette spillet ble en gang gjenstand for en avstemning blant eksperter over hele verden, og det kom stemmer for alle mulige meldinger fra to kløver til tre spar, ja, en ville endog melde fire grand.

— Eksperter, sa du?

— Utvalgt fra USA, Norge og Sverige. Det amerikanske Bridge World startet historien med tretten amerikanske toppspillere, siden fulgte Bridgemagasinet med tretten norske, og endelig avsluttet Bridgetidningen med tretten svenske eksperter.

— Stemte du den gangen da, Per?

— Ja, jeg var visst inne på to spar.
— *To spar??* Og du innbiller folk du kan spille kort?

— Hm. Jeg var iallfall i godt selskap. Redaktøren hadde samme oppfatning.

— Bøe?? Og *han* prater om bedre meldinger!!

— Ja, det var nå den gangen, Kari. Jeg tror hverken han eller jeg hadde funnet på noe annet enn to grand i dag.

— Men hva i all verden var begrunnelsen for to kløver?

— At det neppe ble pass, og at makkers neste melding ville være svært opplysende.

— Men tre kløver da, Per?

— Krav. Ganske enkelt.

— Hm. Det ser ut til at de kjente moderne teorier den gangen også. Ialfall teorien om at det er dumt å avgi en ganske enkel, naturlig melding så lenge det er sjanse til å skaffe makker vanskeligheter med en kunstig en. Hva ville han med tre kløver ha fortsatt med hvis hans makker hadde meldt fem kløver med:

♠ kn-9-8-6-2 ♥ E-4 ♦ kn-2 ♣ E-kn-10-4

— Ikke spør meg, Kari, jeg har aldri foreslått tre kløver. Det jeg ville frem til ved denne diskusjonen, er den voldsomme utviklingen vi har hatt i meldeteknikken siden krigen. Men skal vi spørre Bridgemagasinet lesere hva de ville melde i dag?

Ordinært bridgeting ble holdt i Oslo den 25. mai 1963. Det var framført 64 stemmeberettigede representanter fra 29 kretser.

Saksliste og dagsorden ble enstemmig godkjent, og til å undertegne protokollen sammen med presidenten ble valgt O. Horsberg, Fosen krets og P. H. Drangsholt, Vest-Agder krets.

Årsberetningen for 1962 ble godtatt uten bemerkninger. Det utspant seg en lengre diskusjon om budgettforslaget for 1963 som var satt opp med kr. 4000,00 i underskudd. Da en eventuell kontingentforhøyelse ikke ville tre i kraft for 1964, måtte underskuddet dekkes gjennom disposisjonsfondet.

Ved votering ble forhøyelse av kontingenten med kr. 1,00 pr. medlem vedtatt mot 4 stemmer, og etter forslag fra W. Myhren ble spørsmålet om damerepresentasjonen i EM vedtatt utsatt til neste år. R. Syvertsen ba om at det siste spørsmålet ble sendt til kretsene til vurdering før en

eventuell uttakning finner sted.

Valgene ga følgende resultat:
President: Ranik Halle, Oslo (gjenvvalg).

Varapresident: Otto Berggrav, Oslo (gjenvvalg).

Styremedlemmer: Ambj. Amundsen, Oslo (gjenvvalg). Arvid Gjønvik, Trondheim (gjenvvalg). Nils O. Krekling, Oslo (gjenvvalg). Arthur Strand, Drammen (gjenvvalg). Fritjof Wik, Bergen (ny).

Varamenn: O. Hægland, Midthordland (ny). Aa. Ramn Johansen, Oslo (gjenvvalg). F. Søderstrøm, Høybråten (gjenvvalg). A. Tranøy, Trondheim (ny).

Revisorer: William Herseth, Oslo (gjenvvalg). Gunnar Aalborg, Lillestrøm (gjenvvalg).

Varamenn for revisorer: Eilif Andersen — H. M. Koritzinsky begge Oslo (gjenvvalg).

Andreas Simonsen og Fritjof Wik ble tildelt forbundets hederstegn.

(Forts. fra side 2)

Danmark

Den danske lagene til EM blir: Åpen klasse: Schaltz og frue, Faarbæk—Astrup og Brokholm—G. Andersen. Dameklassen: Otti Damm, Rigmor Fraenckel, Lida Hulgaard, Vibeke Petersen, Gurli Skotte.

Tillatte meldesystemer, melde- og spillekonvensjoner

Vi har mottatt følgende melding fra Forbundet:

I henhold til vedtak av 5. desember 1956 skal Forbundsstyret hvert annet år ta listen over tillatte systemer opp til revisjon. Da dette spørsmål i år vil

bli behandlet internasjonalt, vil Forbundsstyrets vedtak av 1. januar 1961 stå ved makt til etter at spørsmålet er behandlet på EBL's kongress.

De nye lovene

Som tidligere meddelt er lovene for bridgen oppe til revisjon i det internasjonale forbundet. Det var opprinnelig meningen at de nye lovene allerede skulle vært trådt i kraft, men spørsmålet er blitt utsatt, og noe endelig foreligger ikke før på høstparten.

I neste nr. bringer vi en utførlig orientering.